

Dispozitivul

Articolul 135 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că scutirea de taxa pe valoarea adăugată (TVA) pe care o prevede nu se aplică serviciilor prestate de o persoană impozabilă care includ furnizarea unui produs de asigurare unei societăți de asigurări și, cu titlu accesoriu, distribuirea acestui produs în contul acestei societăți, precum și gestionarea contractelor de asigurare încheiate, în ipoteza în care instanța de trimitere ar califica aceste prestații drept prestație unică în raport cu TVA-ul.

(¹) JO C 87, 16.3.2020.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Cluj (România) la data de 11 februarie 2021 – NSV, NM / BT

(Cauza C-87/21)

(2021/C 206/16)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Cluj

Părțile din acțiunea principală

Apelanți: NSV, NM

Intimată: BT

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 1 alineatul (2), articolul 5 [și] articolul 4 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE (¹) trebuie interpretate în sensul că nu este exclusă de la control o clauză de risc valutar ce transpune într-un contract cu titlu oneros, guvernat de raporturi de putere, un principiu exprimat de o normă supletivă, aplicabilă unui contract cu titlu gratuit, normă a cărei viziune se referă la parteneri egali și care nu a făcut obiectul unei evaluări din partea legiuitorului în scopul stabilirii unui echilibru rezonabil între interesele profesionistului și consumatorului, în cazul în care transpunerea s-a realizat de profesionist fără informarea, consilierea, avertizarea consumatorului, în etapa precontractuală, în legătură cu specificațiile produsului bancar din perspectiva caracteristicilor monedei creditului, astfel încât consumatorul să poată înțelege consecințele economice ale angajamentului său?
- 2) Directiva 93/13/CEE trebuie interpretată în sensul că excluderea nu este justificată în ipoteza în care există indicii că profesionistul a inserat clauza cu rea credință, cunoscând că aplicarea principiului exprimat de norma supletivă este aptă să provoace un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, în detrimentul consumatorului?

(¹) Directiva 93/13/CEE a Consiliului, din 5 aprilie 1993, privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993 L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Törvényszék (Ungaria) la 3 martie 2021 – BE/Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

(Cauza C-132/21)

(2021/C 206/17)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Törvényszék

Părțile din procedura principală

Reclamant: BE

Pârâtă: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

Parte interesată care intervine în susținerea pârâtei: Budapesti Elektromos Művek Zrt.

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 77 alineatul (1) și articolul 79 alineatul (1) din [Regulamentul 2016/679] ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că calea de atac administrativă prevăzută la articolul 77 constituie un instrument de exercitare a drepturilor publice, în timp ce acțiunea în justiție prevăzută la articolul 79 constituie un instrument de exercitare a drepturilor private? În cazul unui răspuns afirmativ, trebuie să se deducă din aceasta că autoritatea de supraveghere, căreia îi revine sarcina de a soluționa căile de atac administrative, are competență prioritară pentru a stabili existența unei încălcări?
- 2) În cazul în care persoana vizată – care consideră că prelucrarea datelor cu caracter personal care o privesc a încălcat Regulamentul 2016/679 – își exercită simultan dreptul de a depune o plângere în temeiul articolului 77 alineatul (1) din regulamentul menționat și dreptul de a introduce o acțiune în justiție în temeiul articolului 79 alineatul (1) din regulamentul menționat, trebuie să se considere că o interpretare conformă cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale presupune:
 - a) că autoritatea de supraveghere și instanța sunt obligate să examineze în mod independent existența unei încălcări și, prin urmare, pot să ajungă inclusiv la soluții divergente sau
 - b) că decizia autorității de supraveghere este prioritară, deoarece se referă la aprecierea săvârșirii unei încălcări, luând în considerare atribuțiile menționate la articolul 51 alineatul (1) din Regulamentul 2016/679 și competențele prevăzute la articolul 58 alineatul (2) literele (b) și (d) din regulamentul menționat?
- 3) Independența autorității de supraveghere, garantată la articolul 51 alineatul (1) și la articolul 52 alineatul (1) din Regulamentul 2016/679, trebuie interpretată în sensul că autoritatea respectivă, la prelucrarea și soluționarea plângerii prevăzute la articolul 77, este independentă în raport cu ceea ce statuează prin hotărâre definitivă instanța competentă în temeiul articolului 79, astfel încât aceasta poate inclusiv să adopte o decizie divergentă cu privire la aceeași pretinsă încălcare?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (JO 2016, L 119, p. 1, rectificare în JO 2018, L 127, p. 2).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Efeteio Athinon (Grecia) la 3 martie 2021 – VP, CX, RG, TR și alții/Elliniko Dimosio

(Cauza C-133/21)

(2021/C 206/18)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Efeteio Athinon

Părțile din procedura principală

Reclamanți: VP, CX, RG, TR și alții

Pârât: Elliniko Dimosio